

Тето действие, трета картина.

Ромео, младия струг. То него,
 не по Тибалт, твърдеше Жулиета.
 От нея, за да спрете всички тия
 кепурки приетни на гроб, решише
 за графа шлом да я завомше.
 И тя дойде и ме намери. С поглед
 блудяещ средство търсеше, с което
 на тоя втори брак да се потрени —
 или да се убие тя сама
 в килията ми. Задох питие,
 което бях приготвил — питие,
 което прода и даяла
 на спящата привидна светост. Потова
 писмо написах на Ромео, сам
 да дойде в тоя страшна нощ да вземе
 от гроба Жулиета, щом настъпи
 урелингу за пробуда пак.
 Но тоя, който бие изгради аз,
 брат Джон случайно бия с задържан
 и ввѣра вечер върна ми писмото.
 И тъй в нощ, когато щеше тя
 да се събуди, сам дойдох тук аз —
 от проблищата не да изтъргна,
 в килията си тайно да я каже,
 додето на Ромео известе;
 но щом приотингах, няколко минути
 преди да се събуди, тук намери —
 мъртвяха мъртви върхем Ромео
 и благородният Парис. — Да бѣта,
 когато се събуди я попомех,
 и търпейливо да се покоре